

PineBook

天才校医

20

โรงพยาบาลหมอ แห่งห้อง พลาสมา

召北 จ้าวเป่ย เซียน • Kon วาด

บทที่ 1166 สงคิน

“พ่อ นี่คือฉันลู่กับเจ้บ้านเจียวชวน พวกเขาสองคนเป็นเพื่อนที่ดีของผมครับ” เจาเพยเออร์ชี้คนทั้งสองแล้วแนะนำให้บิดา เจาโหย่วเทียนรู้จัก จากนั้นจึงมองไปยังเจาเซียวหยางบิดาของเจาฉิงรู่ย “ท่านลุง คราวนี้พวกท่านมา มีเรื่องอะไรหรือ”

พ่อลูกย่อมมีความคล้ายกัน คำนี้ย่อมมีเหตุผล เมื่อเห็นเจาโหย่วเทียนก็รู้สึกปลอดภัยและน่าเชื่อถือ ส่วนเจาเซียวหยางนั้นสีหน้าโหดเหี้ยมอำมหิต

คนพวกนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นพวกมาไม่ดี แต่พวกเขาก็ไม่มีทางยอมให้ลงมือฝ่ายเดียวแน่นอน!

“ทำไม นายยังพาคนที่ตัวเองเรียกว่าเพื่อนมาได้ แล้วคนตระกูลเจาของฉันทะกูลเจาไม่ได้หรือไง” เจาเซียวหยางรีบยิ้มเยาะพลาญพูดทันที “จะว่าไป เมื่อผู้คนกล่าวถึงตระกูลเจาต่างก็พูดถึงครอบครัวของฉันท่อน ไม่ใช่ครอบครัวของนายเจาโหย่วเทียน”

เฉาเซียวหยางปริปากพูดก็ไม่ไว้หน้าเลย เห็นได้ชัดว่าเตรียมตัวมาเพื่อแตกหักกับสหาย

“ผมไม่ได้หมายความว่าแบบนั้น...” เฉาเฟยเออร์แค้นหัวเราะและพูด “เราคนบ้านเดียวกัน ทำไมถึงไม่นั่งลงมาคุยกันดีๆ ละครับ ไยต้องลงมือต่อกันเช่นนี้ด้วย มีความจำเป็นด้วยหรือ”

จินลู่กับเจิ้งป้านเจียวชวนมองสบตากันแวบหนึ่ง มีเรื่องมากมายในตระกูลเฉาที่พวกเขาไม่รู้ เพื่อเฉาเฟยเออร์แล้ว จึงทำได้เพียงอดกลั้นไว้ก่อน จะได้ไม่ทำให้เฉาเฟยเออร์ตกที่นั่งลำบาก

“น้องสามเอ๋ยน้องสาม นายอย่าพูดเหลวไหลดีกว่า” จู่ๆ เฉาจิ้งรู่ก็ปรากฏตัวขึ้นที่หน้าประตู หลังจากกวาดตามองทุกคนรอบหนึ่ง ก็ค่อยๆ เดินเข้ามา

“พี่ใหญ่ นี่พี่หมายความว่ายังไง พี่ปล่อยผมไปไม่ได้จริงๆ เหรอ” เฉาเฟยเออร์หน้าถอดสี

“เฉาจิ้งรู่ นี่นายหมายความว่ายังไง จะเก็บงำไว้คนเดียวทำไม พูดมาให้ชัดเจนเถอะ” เฉาโหย่วเทียนก็ไม่พอใจ

อย่างมาก เขากับพี่ชายอย่างไรก็นับว่าตอนเด็กเคยมีความสัมพันธ์ที่ไม่เลว แต่บัดนี้คนทั้งสองกลับเริ่มก่อความเสียแล้ว!

“ลุงสอง ขอโทษด้วยนะครับ เพื่อตระกูลเฉาแล้ว ผมจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้” เฉาฉิงรุ่ยชี้เฉาเฟยเอ๋อร์และพูด พร้อมกับทำท่าราวกับปวดใจมาก “ผมมีเหตุผลที่จะสงสัยว่าเฉาเฟยเอ๋อร์ขโมยของในบ้านไป เพียงเพราะอยากออกไปอวดรวยกับชาวบ้านเท่านั้น เอ้อ หากเขาเพียงแค่อะไรของเล็กน้อย ผมก็อาจจะว่าอะไรไม่ได้ แต่น่าเสียดายที่เขาขโมยของสำคัญที่สุดของตระกูลไป”

“พี่ลองพูดมาสิว่าผมขโมยอะไรไปกันแน่ อย่ามาพูดจาใส่ร้ายผมนะ ผมไม่ใช่คนอย่างที่พี่พูด ทั้งที่นายรู้แะใจดีอยู่แล้ว ทำไมยังพูดแบบนี้อีก!” เฉาเฟยเอ๋อร์เพิ่งเคยโมโหขนาดนี้ครั้งแรก ชีวิตนี้เขาเกลียดพวกหัวขโมยที่สุด หากเฉาฉิงรุ่ยมาถามเขาเป็นการส่วนตัว เขาอาจยังไม่รู้สึกอะไร แต่เมื่อมาถามต่อหน้าคนตั้งมากมายเช่นนี้ มันกลับไม่เหมือนกัน!

“ใช่ เจาจึงรู้ ย แกอย่าได้ปรักรปำน้องสามของแฉะ
เรื่องบางเรื่องจะพูดโดยอาศัยเพียงลมปากอย่างเดียวไม่ได้”
เจ้าเซียวหยางพูดจามีลัปลมคมใน

“ถูกต้อง หากไม่มีหลักฐาน ก็เท่ากับใส่ร้ายคนอื่น” ฉินลู่
ไม่ทนอีกต่อไป

“ใช่ นายจะอาศัยปากอย่างเดียวไม่ได้” เจิ้งบ้าน-
เฉียวชวนอดกลั้นโทสะไว้ พยายามใจเย็นให้ได้มากที่สุด

เจาจึงรุ่มส่งเสียงฮึดฮัด แล้วมองคนทั้งสองพลางหัวเราะ
คิกคัก เขารู้สึกว่าสองคนนี้กำลังช่วยตนอยู่

“ถูกต้อง คนเรามีเพื่อนช่วยพูด มีคนนอกอยู่ด้วย เรา
ทำอะไรก็ยิ่งต้องใช้เหตุผลมากกว่าเดิม” เจ้าเซียวหยางให้ทุกคน
นั่งลง และเตรียมที่นั่งให้ฉินลู่กับเจิ้งบ้านเฉียวชวนด้วยเช่นกัน
อย่างไรเสียพวกเขาต้องชนะแน่นอน ส่วนเรื่องราวละเอียดก็
ไม่จำเป็นต้องคิดเล็กคิดน้อยกับคนอื่นขนาดนั้น ต้องใช้เหตุผล
เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับให้ได้

“หลายวันมานี้ ตระกูลเจามีของบางอย่างหายไป ผมเชื่อว่าทุกคนล้วนรู้ดี” เจาจึงรุ่มพันลมถอนใจ “ผมเชื่อว่าเป็นฝีมือของเจาเพยเออร์ ไม่ใช่แค่ฉัน ยังมีอีกหลายคนที่ยังสงสัยเช่นนี้”

เจาเซียวหยางพึงพอใจต่อการแสดงออกของคนทั้งสองอย่างมาก แต่กลับจงใจขมวดคิ้ว “ถ้าแกไม่มีหลักฐาน ต่อให้เป็นลูกชายของฉัน ฉันก็ไม่สนับสนุนหรอกนะ แกก็แค่ใส่ร้ายน้องชาย เมื่อถึงตอนนั้นคนทั้งตระกูลเจาก็จะไม่มีใครยกโทษให้แก”

“พี่น้องตระกูลเจาพูดคำไหนคำนั้นจริง ๆ ไซ้ไหมครับผู้อาวุโสเจา” ฉินลุ่มองไปยังเจาเซียวหยาง แล้วตอบมืออย่างกะทันหัน

“แน่นอน พวกเราพูดคำไหนคำนั้นอยู่แล้ว” เจาเซียวหยางส่งเสียงฮึดฮัด และยังไม่เห็นด้วยกว่าเดิม เจาเพยเออร์คนนี้นึกจริงหรือว่าพาเพื่อนที่เป็นคนหนุ่มมาก็จบเรื่องแล้ว

เจาจึงรุ่มมองฉินลุ่มด้วยสายตาสีดำลึกซึ้งยากจะคาดเดา ก่อนจะพูดต่อ “เจาเพยเออร์มีเงินไม่เพียงพอ จึงเอาของไปจำนำ เรื่องนี้ไม่ใช่ความลับ เขาคนนี้ได้ทุกอย่างเพื่อหน้าตา

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือเขาได้นำเอาของล้ำค่าที่สุดในบ้านออกไป
จำหน่ายแล้ว”

“พูดอะไรนะ เขาเพียงแค่นำของไปพูดคุยกับเจ้าแก่
โรงจำหน่ายเท่านั้น นายนี้จริงหรือว่าเขาขาดแคลนเงินทอง
จนต้องนำของไปจำหน่าย” เจิ้งบ้านเฉียวชวนยิ้มเยาะพลางพูด
“ส่วนเรื่องที่ว่าอยากมีหน้ามีตาจึงไปแสวงเป็นคนรวย
ที่หอเทพเซียนยิ่งน่าซำกว่า ต้องรู้ล่ะว่าเราสามคนไป
หอเทพเซียนนะ ไม่ต้องควักเงินจ่ายสักแดงเดียว”

เรื่องที่พวกเขาไม่ต้องจ่ายเงินก็เพิ่งเริ่มวันนี้ แต่ตอนนี้
กลับเอามาช่วยกู้สถานการณ์ของเจาเฟยเออร์ได้ เจิ้งบ้าน-
เฉียวชวนจึงไม่สนแล้วว่ามันเป็นการโกหกหรือไม่!

“ทำไม พวกนายล้วนไม่เชื่อนั้นหรือ” ฉินลู่หยิบป้ายคำสั่ง
ของหอเทพเซียนออกมา แกว่งไปมาให้ทุกคนดู “ถ้าไม่รู้ว่านี่
หมายความว่าอะไร พวกนายก็ไปตามที่หอเทพเซียนได้”

“ฉินลู่ นายเลิกเสแสร้งได้แล้ว ต่อให้สิ่งที่นายพูดเป็น
ความจริง ก็พิสูจน์ได้แค่พวกนายเสแสร้งต่อหน้าทุกคนเก่ง
และให้เงินที่มากพอแก่คนที่ร้านนั้น ดังนั้นพวกเขาถึงร่วมมือ

แสดงละครกับนายก็เท่านั้นเอง” เจาฉิงรู่ย์ยังคงไม่เชื่อว่าเป็นเช่นนั้น

“คุณชายตระกูลเจาอยู่ใหม่ เสี่ยวซีตระกูลลี้จากโรงจำนำอยากขอพบ” จู่ๆ เสี่ยวอันก้องกังวานก็ดังขึ้นที่ด้านนอก

“ดูเอาเถอะ แสดงละครจนถึงขั้นนี้แล้ว ฉันละยอมใจจริงๆ” เจาฉิงรู่ย์พูดเสียงดัง “เชิญเข้ามาได้”

เสี่ยวซีเข้ามา ยืนส่งกลองใบหนึ่งมายังตรงหน้าของเจาเฟยเอ๋อร์ด้วยความนอบน้อม “ด้านในนี้เป็นของที่ท่านต้องการครับ”

ภายในกล่องใส่ของที่เจาเฟยเอ๋อร์เอาไปจำนำที่โรงจำนำไว้

“เหอะๆ พวกนายแสดงต่ออีกสิ” เจาฉิงรู่ย์ส่งเสียงเยาะหยัน

“แสดงอะไร” เสี่ยวชิงงววย

เจ้าโหย่วเทียนพูดด้วยสีหน้าราบเรียบ “นี่คือลูกชายของ
ฉัน เขาบอกว่าเพียงแค่นำของสิ่งนี้ไปพูดคุยกับเจ้าแก่เพื่อ
แลกเปลี่ยนประสบการณ์เท่านั้น ไม่ได้นำไปจำหน่าย เป็นเรื่องจริง
หรือไม่”

“แน่นอนว่าไม่ได้นำไปจำหน่าย” เสี่ยวซีรีบยิ้มพลางพูด
“คุณเจาเฟยเออร์เป็นเพื่อนที่ดีของเจ้าแก่ของเราครับ”

เสี่ยวซีเป็นคนฉลาดเฉลียว มีไหวพริบดี จึงรู้ว่าการพูด
แบบนี้ สามารถช่วยให้เจาเฟยเออร์ไม่ต้องขายหน้าที่ตระกูลเจา

“โธ่ เมื่อพูดมาแบบนี้ก็หมายความว่าโรงจำหน่ายของ
พวกนายนั้นสุดยอดมากสินะ แต่ทำไมฉันถึงไม่เคยได้ยินชื่อเลย
ล่ะ อีกอย่าง ฉันจำได้ว่านายยังแสร้งเป็นคนรู้จักกับคนทางร้าน
ด้วยนี่ นายอย่าบอกนะว่าเจ้าแก่โรงจำหน่ายเล็กๆ ก็ยังเป็นเจ้าแก่
ของหอเทพเซียนด้วย” เจาฉิงรู่ยหัวเราะจนท้องแข็ง

“นายเก่งกาจขนาดนี้ นี่นายเป็นใครกันแน่” เสี่ยวซีมอง
สำรวจเจาฉิงรู่ย ภายในน้ำเสียงเปี่ยมด้วยความเหน็บแนม

“ฉันเป็นใครกันเธอ ก็เป็นพี่ชายของคนที่น่ายให้ม
ร่วมมือแสดงละครด้วยไงละ” เฉฉิ่งรุ่มมองไปยังเฉเฟยเออร์
และพูดเสียดสี

“จริงสิ นายยังมีอีกฐานะหนึ่งที่สำคัญ คือเป็นสุนัขรับใช้
ของตงฟิงปู้ว” ฉินลู่พูดเตือนสติ

ดบอຍາບ

บทที่ 1167 พยานบุคคล

“ที่แท้เป็นแบบนี้เอง ฉันจะเรียกคนผู้หนึ่งมา เชื่อว่าแบบนี้จะสามารถพิสูจน์ได้ว่าพวกเราไม่ได้แสดงละคร” จู่ๆ เสี่ยวซีก็หยิบขลุ่ยออกมาเป่า ไม่นานก็มีนกพิราบตัวหนึ่งบินเข้ามา

เขาวาดเขียนอักษรตรงหน้านกพิราบตัวอย่างรวดเร็ว

นกพิราบนี้บินไปอย่างรวดเร็ว

นกพิราบนี้ไม่ใช่นกพิราบธรรมดา แม้อ่านหนังสือไม่ออก แต่มีความสามารถในการจดจำอันน่าทึ่ง เมื่อมาถึงร้านอาหารแล้ว ก็ใช้เท้าเขียนอักษรเหล่านั้นลงบนกระดาด

เสี่ยวเออร์ได้อ่านแล้ว ก็รีบไปพูดกับตงฟิงเสินฮว่าทันที

เพิ่งผ่านไปไม่กี่นาที ตงฟิงเสินฮว่าก็มาที่ตระกูลเฉาพร้อมกับเสี่ยวจิว

“ผู้อาวุโสใหญ่!” นี่เป็นถึงผู้อาวุโสใหญ่ของเกาะหลังซี

ทุกคนในตระกูลเฉารีบกล่าวทักทายตงฟังสินฮว่า

ตงฟังสินฮว่าไม่มีกะใจพูดคุยกับคนพวกนี้ จึงถาม
เสี่ยวซีทันทีว่า “นายเรียกฉันมามีเรื่องอะไรหรือ”

เฉาฉิงรุ่มหน้าถอดสี นึกไม่ถึงว่าคนผู้นี้สามารถเรียก
ตงฟังสินฮว่ามาได้ ย่อมไม่ใช่คนธรรมดาแน่นอน แล้วจะมา
แสดงละครกับพวกฉันลู่ได้อย่างไร นี่ตนเข้าใจผิดไปจริงหรือ

“ไม่มีอะไร มีคนสงสัยว่าฉันไม่เกี่ยวข้องกับหอเทพเซียน
และมีคนสงสัยว่าคุณฉันของเราเป็นคนหลอกลวง” เสี่ยวซีมอง
ไปยังเฉาฉิงรุ่มและพูดด้วยใบหน้าแยมยิ้ม “นายคิดแบบนั้น
ใช่หรือไม่”

“สงสัยหรือ นายไม่เห็นใครที่พูดจানাเชื่อถือได้ที่
หอเทพเซียนแล้วหรือ” ตงฟังสินฮว่าขมวดคิ้ว ก็แค่เพราะ
เรื่องนี้เนี่ยละ

เขารู้สึกว่าโยตนจึงต้องมาที่นี่ด้วย นี่มันเรื่องอะไรกันแน่
และแน่นอนว่าเขาโมโห เขาโมโหเฉาฉิงรุ่ม หาใช่โมโหพวก
เสี่ยวซีกับฉันลู่

“เรื่องนี้ก็ช่วยไม่ได้ เขาเป็นคนของตระกูลตงฟัง เขาเชื่อแต่ท่าน ดังนั้นจึงทำได้เพียงเชิญท่านมา” เสี่ยวซีมองผู้อาวุโสใหญ่ด้วยสีหน้าคล้ายจะยิ้มแต่ก็ไม่เชิงและพูด

เฉาเซี่ยวหยางมองบางอย่างออกแล้ว เริ่มร้อนใจขึ้นมาจึงรีบพูด “ผู้อาวุโสใหญ่ นี่เป็นเพียงเรื่องเข้าใจผิด”

“เรื่องเข้าใจผิดอะไรกัน” ตงฟังเสริมว่าพูดด้วยสีหน้าขมึงทึง “ตระกูลตงฟังของฉันมีคนแบบนี้ด้วย แล้วทำไมฉันถึงไม่รู้”

“เขาบอกว่าตัวเองเป็นสุนัขรับใช้ของคุณชาย!” เจิ้งบ้านเฉียวชวนพูดต่อ

“ลูกชายคนนั้นของฉันไม่รู้กาลเทศะ ฉันสั่งให้คนพาเขากลับไปขังไว้แล้ว ไหนเลยยังมีสุนัขรับใช้อีก” ตงฟังเสริมว่าขมวดคิ้วและพูด

“ดูเหมือนว่าคงไม่มีใครสงสัยในฐานะของฉันกับคุณจีนแล้วนะ” เสี่ยวซีประสานมือต่อตงฟังเสริมว่า “ขอบคุณผู้อาวุโสใหญ่ ขอภัยที่รบกวนให้ท่านต้องมา หากท่านกลับไปจะมีคนนำเหล่าเชิงเยาครึ่งขวดไปให้ นะครับ”

“เอ่อ...เกรงใจเกินไปหน่อยแล้วมั้ง” ตงฟังเสียงว่า
เดิมนึกว่าคนพวกนี้ช่างน่าเบื่อยิ่งนัก ทำเรื่องเล็กให้เป็น
เรื่องใหญ่ ให้เขามาด้วยเรื่องเช่นนี้ ช่างเป็นเรื่องที่ไม่คุ้มค่า
สักนิด แต่เมื่อทราบว่าจะสามารถซื้อเหล้าเซ่งเยาได้ เรื่องราวก็
เปลี่ยนไป เรียกได้ว่าการมาครั้งนี้คุ้มค่าแล้ว

“เหอะๆ เดิมทีก็หมดแล้วละครับ นี่เป็นส่วนที่คุณฉิน
อยากดื่มในวันพรุ่งนี้ ตอนนี้อาจารย์ท่านมา ย่อมต้องมอบให้
เพื่อแทนคำขอบคุณ” เสี่ยวชิงใจพูดเพื่อให้ฉินหลู่ได้หน้า

“คุณฉิน ขอบคุณนายนะ ลูกชายฉินยังเล็ก ไม่รู้จัก
กาลเทศะ ฉินกลับไปแล้วจะสั่งสอนเขาอย่างดีแน่นอน”
ตงฟังเสียงว่าพูดกับฉินหลู่ด้วยใบหน้าระมัดระวัง!

เรื่องเมื่อครูทำให้เขาแน่ใจอย่างสิ้นเชิงได้แล้วว่า
หอเทพเซียนไม่ใช่แค่เกรงอกเกรงใจต่อฉินหลู่เท่านั้น แต่กลับเห็น
ฉินหลู่เป็นนายท่านไปแล้ว เขาไม่ต้องการให้ตระกูลตงฟังมีปัญหา
ขัดแย้งกับฉินหลู่อีกแล้ว

“ไม่เป็นไร รับประทานแล้ว” ฉินหลู่พูดอย่างเรียบง่าย

ภายในตระกูลเจามีคนคิดว่าอีกฝ่ายเป็นถึงผู้อาวุโสใหญ่ของเกาะหลังซี ไว้หน้านายนิตหน่อย เกรงใจต่อนายเล็กน้อย นายก็นึกจริงจั่งว่าตัวเองเป็นบุคคลใหญ่โต ยกตนเป็นบุคคลระดับเดียวกับผู้อาวุโสเกาะหลังซี แล้วยังทำหน้าที่ตาวอดดีอีก ช่างไม่รู้จักผิดชอบชั่วดีเลยจริงๆ

แต่ตงฟังเส้นฮว่ากลับไม่มีทีท่าโมโหแม้เพียงสักนิด กลับกล่าวลาฉินลู้อย่างเกรงใจแล้วถึงค่อยจากไป

“ตระกูลเจายังมีเรื่องสงสัยอะไรอีกไหม” เสี่ยวซีมองคนพวกนั้นและพูดด้วยท่าทางกระแนะกระแหน

“คุณเสี่ยวซี ขอขอบคุณที่มาเป็นพยานบุคคลให้กับเรา แต่ว่าเขาก็เป็นคนตระกูลเจา เรื่องนี้เราอยากจะขอจัดการเอง” เจาเฟยเออร์พูดขอบคุณด้วยความซาบซึ้ง

“ในเมื่อเป็นเช่นนั้น จั๊นฉินไปก่อนละ” เสี่ยวซีโค้งคำนับฉินลู่ จากนั้นก็ลากเสี่ยวจิวออกไปด้วยกัน แม้ว่าคนตระกูลเจามีปัญหา แต่มีคนระดับฉินลู่อยู่ด้วย พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องกังวลแล้ว!

“เฟยเออร์ เรื่องเข้าใจผิดเมื่อครู๋ นายคงไม่เอาไปใส่ใจ
ใช้ไหม” เจาเซียวหยางเป็นฝ่ายเข้ามาจับมือของเจาเฟยเออร์
แล้วแสดงสีหน้ายิ้มแย้มอย่างที่ไม่เคยเผยให้เห็นมาก่อน “พี่ชาย
ของนายก็ 모르ความจริง เขาไม่ได้ตั้งใจหรอก”

“ท่านลุง เอาเป็นว่าเรื่องทั้งหมดที่ผมทำก็เพราะว่าหวังดี
ต่อตระกูลเจา ผมไม่มีเจตนาร้ายต่อตระกูลเจาเด็ดขาด หากเรา
อยู่ร่วมกันอย่างสันติ ก็ไม่นับว่าเป็นเรื่องร้ายต่อตระกูลเจา
ใช้ไหมครับ” เจาเฟยเออร์พ่นลมถอนใจ ภาพที่ตนเฝ้ามองจะได้
เห็นมาเนิ่นนาน ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นเพราะเรื่องนี้

เจาโหย่วเทียนก็แสดงท่าทีตามด้วย “แบบนี้ดีที่สุดแล้ว
ทุกคนต่างเป็นคนบ้านเดียวกัน ไม่มีความจำเป็นต้องแข่งขัน
อะไรกันอีก ต่อไปมาร่วมงานกันอย่างจริงจัง ถือเป็นการทำเพื่อ
ตระกูลเจา”

“เฮ้อ นายนะ คิดอะไรของนายอยู่นะ” เจิงบ้านเจียวชวน
มองเจาจิ้งรู่ยที่ตอนนี้หน้าแดงก่ำเป็นสีแดงหมู ก็อดไม่ได้ที่จะ
หัวเราะ

ในใจเขาเชื่อว่ารู้สึกไม่ค่อยดี แต่เมื่อนึกถึงเรื่องที่
ตงฟังเสียงว่าก็ยังเกรงใจต่อคนผู้นี้ แล้วเขายังสามารถพูดอะไร
ได้อีก

“พวกนาย...” เขาจึงร่ายกตขี้นาเพยเออร์มาตลอด แต่
สถานการณ์ตอนนี้กลับตาลปัตรจากหน้ามือเป็นหลังมือ เขา
ไม่ยากเชื่อว่าทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจริง นึกไม่ถึงว่ายังคงหัวรั้น
ไม่เลิก “ต่อให้เขาไม่ได้เอาของไปจำนำ แต่ก็ขโมยของล้ำค่า
ของที่บ้านไป ถือว่ามีเจตนาไม่ดี”

“พวกนายมีของล้ำค่าอะไรที่น่าขโมยเหรอ” เจิ้งบ้าน-
เฉียวชวนชู้หน้าเต้าที่มัดไว้กับเอว “นี่คือของที่แม้แต่ผู้อาวุโสใหญ่
อย่างตงฟังเสียงว่าก็ยังไมอาจดื่มได้อย่างง่ายดาย แต่เขากลับ
สามารถดื่มได้ แบบนี้ยังไม่เห็นถึงปัญหาอีกเหรอ”

“จึงร่าย ลงไปคุกเข่าให้น้องสามชะ” เขาเชื่อว่าเขาเริ่ม
ร้อนใจ วันนี้ทำไมเจ้าลูกชายคนนี้ถึงได้โง่งขนาดนี้ เขาเพยเออร์
เป็นคนที่แม้แต่ตงฟังเสียงว่าก็ยังไว้หน้า แล้วพวกเขาทั้งตระกูล
เขาก็ยังอยู่ห่างชั้นกับตงฟังเสียงว่ามาก แบบนี้ยังจะเอาอะไรไป
สู้ได้อีก

“เหอะๆ หากพวกนายไม่ให้เขาพูด แล้วเก็บไว้ในใจ
เกรงว่าต่อไปคงทำอะไรยิ่งกว่านี้อีกแน่!” จีนลู่ยิ้ม

“ไม่ จะไม่มีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นอีกแน่นอน” เจาเซียวหยาง
ขยับร่างมาปรากฏตัวที่ด้านหลังของเจาฉิงรู่ย เตละลูกชายหนึ่งที
แล้วตามด้วยคำว่าตัวลูกชายไว้

เขาเตะเพื่อให้เจาฉิงรู่ยคุกเข่าลง ส่วนการคว้าจับตัวไว้
คือต้องการให้เจาฉิงรู่ยหยุดพูด

ภายในดวงตาของเจาฉิงรู่ยยังคงเต็มไปด้วยความไม่
ยอมแพ้ เพียงแค่เกลียดที่ตนเองขยับตัวไม่ได้ และพูดจาไม่ได้

เจาเฟยเอ๋อร์พินลมถอนใจแล้วพูด “ผมเป็นคนที่ชอบใช้
เหตุผลเอาชนะใจคนอื่นเสมอ พี่ใหญ่ ไหนลองพูดมาซิว่าผมไป
ขโมยของล้ำค่าอะไรมากันแน่”

“เขาบอกแล้วว่าไม่ใช่แบบนั้น ตัวเขาเองได้ลงไปคุกเข่า
ยอมรับผิดแล้ว” สีหน้าของเจาเซียวหยางพลันแข็งค้าง ยิ่ง
กระอักกระอ่วนกว่าเดิม กลัวว่าเจาเฟยเอ๋อร์จะไม่ยอมปล่อย
เจาฉิงรู่ยไปง่ายๆ ด้วยความสามารถในตอนหนึ่งของเจาเฟยเอ๋อร์

ต่อให้สังหารลูกชายของเขา แล้วขึ้นปกครองตระกูลเงา ก็
เกรงว่าตระกูลเงาคงไม่มีใครกล้าที่จะไม่ยอมรับ

แม้ว่าทั้งหมดนี้ล้วนเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ถึงขนาดว่า
ทำให้เงาเขียวหยางเองก็รู้สึกว่าจะไม่ใช่เรื่องจริง แต่แล้วยังมี
ทางเลือกอื่นอีกหรือ ใครใช้ให้เงาเฟยเออร์มีเพื่อนที่เก่งกาจ
ขนาดนี้เองเล่า

“พี่ วางใจเถอะ หากเขายังมีตรงไหนที่ยังไม่ยอม
ยอมรับ งั้นก็ให้เขาพูดเถอะ ผมขอรับรองกับพี่ รับรองว่า
เฟยเออร์จะไม่ทำอะไรวุ่นวายแน่นอน” เงาโหย่วเทียนลุกขึ้นแล้ว
พูด

บทที่ 1168 เปิดโปงความจริงเธอ

“งั้นก็ให้เขาปริปากพูดเถอะ” เจาเฟยเอ๋อร์มองปัญหาออกในทันที

“ก็ได้” เจาเฟยเอ๋อร์พูดมาขนาดนี้แล้ว เจาเซียวหยางจึงอับจนหนทาง ทำได้เพียงกดคลายจุดเส้นลมปราณให้เจาฉิงรู่ย แล้วถอยหลังไปสองสามก้าว

เจาฉิงรู่ยรีบลุกขึ้น จ้องเขม็งไปที่เจาเฟยเอ๋อร์และพูด “นายก็แค่เสแสร้งอยู่เท่านั้น ต่อให้นายมีเงิน นายก็อาจจะขโมย หินหลิวเสียงไป เพราะนายอยากเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่เสียเปรียบก่อนหน้านี้ของพวกเขาไม่ใช่!”

“เจาฉิงรู่ย เลิกพูดได้แล้ว นี่แกเสียสติไปแล้วเธอ!” เจาเซียวหยางส่งพลังวิญญาณมาโจมตีอีกครั้ง ซึ่งมันโจมตีเข้าที่หลังของเจาฉิงรู่ย

ไหนดเลยจะรู้ว่าเจาฉิ่งรุ่มกลับหัวร้นยั้งนัก กัดฟันยั้งให้มันคง “หากสิ่งที่ผมพูดเป็นเรื่องโกหก แล้วโยเขาจึงต้องรู้สึกผิดด้วยละครับ”

“ฉิ่งรุ่ม อย่าเหลวไหลอีกเลย”

“ใช่ จะมีเรื่องแบบนี้ได้ยังไง แค่ลองคิดดูให้ดีก็จะเข้าใจเอง”

“จะเป็นเช่นนั้นไปได้ยังไง”

ผู้อาวุโสทั้งหลายก็รีบส่งซิกทางสายตาให้เจาฉิ่งรุ่ม ไม่มีใครคิดว่าเจาเฟยเออร์จำเป็นต้องทำเรื่องแบบนี้

แม้ว่าพวกเขาล้วนแต่รู้สึกว่เจาเฟยเออร์ยังคงไม่มีฝีมืออย่างเดิม แต่ไม่ว่าอย่างไร เจาเฟยเออร์ก็โชคดีที่ได้มีเพื่อนเก่งกาจแบบนี้ หากพูดอย่างไม่เกรงใจ ระดับของเจาเฟยเออร์ไม่ได้อยู่ในชั้นเดียวกับเจาฉิ่งรุ่มแล้ว ไหนดเลยยังจะสนใจเหมือนวิเศษเล็กๆ อีก

“หินหลิวเสียงคืออะไร” เจ้งบ้านเฉียวชวนไม่เคยได้ยินมาก่อน

“หินหลิวเสียงที่ว่าเป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งที่สามารถช่วยเสริมการตามหาพลังวิญญาณได้” เจาโฮยวเทียนพูดอธิบาย “เมื่อมีของสิ่งนี้ ก็จะสามารถตามหาศิลาวิญญาณชั้นสูงขึ้นได้อย่างง่ายดาย”

เขาพูดเพราะเห็นเจิ้งป้านเฉียวชวนเป็นเพื่อนที่ดีของลูกชาย

หากเป็นเมื่อก่อน เรื่องนี้ไม่มีทางบอกกับคนนอกอย่างง่ายดายเด็ดขาด

“ที่แท้เป็นแบบนี้เอง” ฉินลู่กล่าว “นี่นายสงสัยเจาเฟยเออร์เพราะเรื่องนี้เองหรือ”

“ใช่แล้วยังไง” เจาฉิงรู่ยพูดอย่างไม่แยแส “หรือสิ่งที่ฉันสงสัยนั้นมีเหตุผล”

“ผมไม่เคยคิดเรื่องปกครองตระกูลเจา และรู้สึกมาตลอดว่าพี่ชายมีฝีมือเก่งกาจกว่า แล้วผมจะขโมยของที่เดิมทีก็ไม่ใช่ของผมไปเพื่ออะไร” เจาเฟยเออร์พูดอย่างสนใจ “ยิ่งไปกว่านั้นของแบบนี้แหละ ด้วยพลังของผมจะไปสามารถขโมยมาได้ยังไงกัน”

“พลังของเจาเฟยเออร์ไม่นับว่าสูงในตระกูลเจา!”

“และที่ซ่อนของหินหลิวเสียงนี้ก็จะเข้าไปได้ง่าย ๆ”

“คำพูดนี้ของเขาฟังดูสมเหตุสมผล”

“นั่นมันเมื่อก่อน” เจาฉิงรุ่ยชี้ฉินลุ่และพูด “แต่ว่าตอนนี้ นายรู้จักคนผู้นี้แล้ว ดังนั้นพวกนายร่วมมือกันจากภายในและ ภายนอก พลังของฉินลุ่คนนี้ถึงขนาดว่าสามารถเอาชนะคุณชาย ชุนได้ แล้วจะขโมยไม่ได้เชียวหรือ”

“นายช่างไรร้ายอายุจริง ๆ นายนี้กว่าใคร ๆ ล้วนเป็นแบบ นายหมดจั้นแหละ” เจิ้งป้านเฉียวชวนโมโหจนตกแขนเสื้อขึ้น เพราะอยากต่อยกับเจาฉิงรุ่ยสักรอบให้รู้แล้วรู้รอดไปเลย

เจาเฉียวหยางกดหัวไหล่ของเจาฉิงรุ่ยอีกครั้งและพูดเสียง ตูดัน “เลิกทำตัวเหลวไหลได้แล้ว ไหนเลยจะมีเรื่องแบบนั้น เกิดขึ้นได้”

“ยอมไม่มีอยู่แล้ว หากฉันอยากช่วยเจาเฟยเออร์ ก็ ไม่จำเป็นต้องอาศัยการใช้เครื่องมืออะไรทั้งนั้น” ฉินลุ่เบะปาก

พูดอย่างไม่ยี่หระ “ทั้งนายกับพ่อของนาย ถ้าหากว่าใครยังไม่ยอมแพ้ ก็มาแข่งกันตามหาศิลาวิญญูณกับฉันได้ เอาไหม”

“ใช่ ก่อนหน้านี้ตอนอยู่ที่ถ้ำร้าง ฉันลู่ก็ยังไม่หาศิลาวิญญูณชั้นสูงได้เลย ต่อให้พวกนายใช้เครื่องมือ ก็ยังไม่ใช้คู่แข่งของฉันลู่อยู่ดี เก่งนักก็มาแข่งกันสิ” เจิ้งบ้านเฉียวชวนนึกถึงเรื่องการขุดหาศิลาวิญญูณก่อนหน้านี้ จึงมั่นใจในตัวฉันลู่มากขึ้น

“ได้ หากว่าแพ้แล้ว พวกนายจะเอาอย่างไร” เจาฉิงรู่ยยิ้มหยัน ตามด้วยเรียกใช้พลังวิญญูณ นึกไม่ถึงว่าได้ปลดปล่อยพลังจนเจาเฉียวหยางกระเด็นออกไปแล้ว

นี่ไม่ใช่เพราะว่าพลังของเจาฉิงรู่ยแข็งแกร่งกว่าเจาเฉียวหยาง แต่เป็นเพราะพลังของเจาฉิงรู่ยก้าวหน้าไปมากกว่าที่เจาเฉียวหยางได้จินตนาการไว้

“ตามใจนาย...” ฉันลู่ยังคงไม่สนใจสักนิดเดียว

เขามีพื้นที่ว่างในไข่มุกวิเศษ ยังคงเป็นตนเองที่สามารถตัดสินใจได้ว่าอยากให้พลังวิญญูณในศิลาวิญญูณมีความเข้มข้นมากเท่าใด

“ได้ ถ้านายแพ้ม ก็ลงไปคุกเขาให้ฉัน แล้วเป็นลูกน้อง
ของฉัน” เจาจึงร่ายพุดมาถึงตรงนี้ แล้วมองไปยังเจาเฟยเออร์
“ส่วนนายก็ลงไปคุกเขาให้ฉันเช่นกัน และต่อไปให้นายกับพ่อ
โสหัวออกจากตระกูลเจาไปซะ และอย่าได้คิดกลับมาทวงคืน
ตระกูลเจาอีก”

“เรื่องของผมเอง ย่อมรับปากนายได้อยู่แล้ว”
เจาเฟยเออร์ยินดีรับผิดชอบพร้อมกับสหายอย่างฉินลู่นั่น
แต่ไม่กล้าถือวิสาสะตัดสินใจแทนบิดากับครอบครัว

“ลูกชาย ลูกโตแล้วนะ ในเมื่อมีเพื่อนที่ดีเช่นนี้ แล้วโย
ยงต้องกลัวอีก หากลูกแพ้ม พ่อก็จะไปจากที่นี่พร้อมลูก” เจา-
โหย่วเทียนตบหัวไหล่ของเจาเฟยเออร์

เขาไม่อยากให้ลูกชายโดนเพื่อนดูถูก!

ยิ่งไปกว่านั้น หากลูกชายแพ้ม เขาก็ไม่มีหน้ารังอยู่ต่อแล้ว
อีกอย่างขอเพียงลูกชายได้เป็นเพื่อนที่ดีกับฉินลู่น์ ก็ไม่ต้องห่วง
เรื่องการก่อร่างสร้างตัวในภายภาคหน้าแล้ว

“น่าสนใจ ฉันขอเข้าร่วมด้วย ได้หรือไม่” ชายหนุ่มผู้หนึ่ง
เห็นเข้ามา เขาคือซุนเฉิน

“นายช่างว่างจ้งเลยนะ...” ฉินลู่มองซุนเงินอย่างหมดคำ
จะพูดเล็กน้อย คนผู้นี้ทำตัวเป็นผีที่ตามหลอกหลอนกันไม่เลิก
เลย!

“เหอะๆ ฉินลู่ เรื่องของนายก็คือเรื่องของฉิน ฉินคนนี้
ไม่ชอบเห็นนายมีความสุข” ซุนเงินคลี่พัดแล้ววัดมือเบาๆ โดย
นึกว่าตนสง่ามาก

“คุณชายซุน ฉินรู้อยู่แล้วว่าคุณชายที่แท้จริงอย่าง
พวกนายไม่มีทางปล่อยฉินลู่ไปแน่นอน” ฉาฉิงรู้เห็นว่ามี
คุณชายมา ก็ตกตะลึงโดยพลัน และยังเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตนคาดเดา
ไว้คงถูกต้องอย่างแน่นอน ฉินลู่คนนี้มาจากนอกเกาะ หากไม่ใช่
เพราะให้ผลประโยชน์พิเศษบางประการ คนอื่นไหนเลยจะยอม
ช่วยพูดเข้าข้างเขา

“คุณชายซุน นี่นาย...” ฉาฉิวยาวหางมองซุนเงินอย่าง
แปลกใจ ก่อนหน้านี้แม้แต่ตงฟิงเสินฮว่าก็ยังเกรงอกเกรงใจต่อ
ฉินลู่ ทว่าเมื่อคนผู้นี้มาถึง ก็ไม่คาดคิดว่าไม่เห็นฉินลู่อยู่ใน
สายตาแม้เพียงนิดเดียว

พวกคนรวยเหล่านี้ เป็นอะไรกันไปหมด

ตอนนี้ในใจของเจาเซียวหยางไม่มีความมั่นใจหลงเหลือ
แล้ว

“ทำไมฉันถึงรู้สึกว่าคุณที่บ้านนายเคารพเงินลู่มาก
ทีเดียว” ซุนเจินขมวดคิ้ว

“ก็เพราะว่าโดนเงินลู่หลอกยังไงล่ะ” เจาเจิ้งรู่เล่าเรื่อง
ก่อนหน้านั้นให้ฟังอย่างละเอียด

“คนที่บ้านฉันก็เอาแต่พูดว่าเงินลู่เก่งกาจอย่างนั้น
เก่งกาจอย่างนี้อยู่ทุกวัน บวกกับเจ้าหนูนี้เองก็มีฝีมืออยู่บ้าง
ผู้อาวุโสคงฟังทำเพื่อสั่งสอนลูกชายของเขา และข้อสองคือ
เกรงว่าคงได้รับผลประโยชน์จากเงินลู่” ซุนเจินกับเจาเจิ้งรู่มี
ความคิดแบบเดียวกัน

“เป็นแบบนี้แหละ” เจาเซียวหยางได้ฟังก็รู้สึกว่ามีเหตุผล
แต่ก็ยังไมอาจพิสูจน์เรื่องทั้งหมดได้นี้นา!

“คนบางคนนี่ช่างจินตนาการเก่งเหลือเกินนะ” สีหน้าของ
เจิ้งป้านเจียวชวนคล้ายคนหัวเราะและคล้ายคนร้องไห้

“ฉันลู่ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งนั่น” ชุนเงินหุบพัดและเคาะฝ่ามือของตัวเองพลางพูดยิ้มๆ “นายเลิกเสแสร้งได้แล้ว ฉันเป็นคนโชคดี ฉันเคยเห็นหอเทพเซียนมาก่อน ที่นั่นมีคุณหนูคนหนึ่ง แต่ว่านะ เกรงว่าคงยังตัวสูงไม่ถึงอกนายเลยมั้ง เป็นแค่เด็กสาวที่ยังไม่โต เธอจะชอบนายจริงหรือ ล้อใครเล่นอยู่ไม่ทราบ”

“นายจะเข้าใจอะไร ใครบางคนนะ ต่อให้เพ็งคลอดออกมาก็ชอบคนอื่นแล้วละ!” เจิ้งบ้านเฉียวชวนพูดอย่างไม่เห็นด้วย “ตัวนายไม่มีเสน่ห์เอง อย่างมาคิดเปรียบเทียบกับฉันลู่”

“ฉันไม่มีเสน่ห์ทั้งนั้นหรอก นายรู้ไหมว่าพวกผู้หญิงที่ชอบฉันนะ เข้าแถวจากชายป่าไปจนถึงริมฝั่งชายทะเลเซียวนะดี วันนี้ฉันจะสู้กับพวกนายสามคนสักตั้ง” ชุนเงินได้ถูกยั่วโมโหโดยสิ้นเชิงแล้ว

บทที่ 1169 แม่แต่พระเจ้า

ก็ยังช่วยเหลือ

“แบบนี้ก็ดี จะได้ไม่ต้องวุ่นวาย เพราะจัดการสองคนได้ในที่เดียว!” ฉินลู่พูดยิ้มๆ ในขณะที่ตบมือไปด้วย

เจาฉิงรุ่มองไปยังบิดา เขาเริ่มร้อนใจจึงกล่าวขึ้นว่า “พ่อ ถึงขั้นนี้แล้ว พ่อยังไม่แสดงท่าทีอีกเหรอครับ”

ซุนเจินกล่าวเตือนสติด้วยน้ำเสียงเยือกเย็น “พวกนายไม่คิดบ้างเลยหรือ คนผู้นี้มีผู้หึงอยู่ข้างกายมากมายขนาดนั้น หัวหน้าเกาะจะยอมยกหลานสาวให้แต่งงานกับคนพรรคนี้จริงหรือ ถ้าแก่ที่อยู่เบื้องหลังหอเทพเซียนเป็นคนที่ได้รับเกียรติจากคนมากมาย เขาเองก็ไม่มีทางยกหลานสาวที่ยังเล็กให้ฉินลู่หรืออย่างมากก็แค่เกรงใจเขาเพื่อรักษามารยาทสักหน่อยเท่านั้น”

เจาฉิงรุ่มอบหน้าขาอย่างแรง พลันหัวเราะพร้อมพูดว่า “นึกแล้วเชื่อว่าเรื่องราวต้องเป็นแบบนี้ ยังคงเป็นคุณชายซุนที่ฉลาดเฉลียว มองปราดเดียวก็รู้แล้ว”

เจ้งป้านเจียวชวนมองซุนเงินอย่างหัวเราะไม่ออก
ร้องไห้ไม่ได้

“เหอะๆ โดนเปิดโปงแล้ว พวกนายนอกจากเสแสร้งเก่ง
แล้วยังทำอะไรได้อีก” ซุนเงินยิ่งดูถูกเจ้งป้านเจียวชวนกว่าเดิม
“จะบอกความจริงให้ ถ้าไม่ใช่เพราะนายอยู่ข้างฉันลู่พอดี ฉันก็
คร้านจะสนใจนายด้วยซ้ำ”

เจาเซียวหยางไต่ร่องอยู่ครู่หนึ่ง ยังคงรู้สึกว่คำพูด
ของซุนเงินนั้นมีเหตุผล จึงรีบเอากเอาใจซุนเงิน “คุณชายซุน
เชิญนั่งก่อน”

“คุณชายซุน” เหล่าผู้อาวุโสตระกูลซุนก็พากันเอาใจ
ซุนเงิน

“น้องชาย เรื่องแบบนี้ยายยังคิดไม่ได้อีกเธอ”
เจาเซียวหยางมองเจาโฮยวเทียนด้วยสีหน้าเห็นใจ น้องชาย
คนนี้ของตนเพิ่งนึกว่าได้ที่พึ่งใหม่ แต่ไหนเลยจะรู้ว่าอีกไม่นาน
ที่พึ่งคนนี้ก็ได้รับการพิสูจน์ว่าพึ่งพาได้ไม่จริง พี่ชายอย่างเขา
รู้สึกสงสารน้องชายจริงๆ!

“เขาเป็นเพื่อนที่ดีของลูกชายผม แล้วยังช่วยลูกชายผม ด้วย ผมไม่มีทางเห็นคนอื่นล้มแล้วเหยียบซ้ำเหมือนพวกพี่ แนนอน” เจาโฮยวเทียนยืนย่นในความคิดของตน

“แบบนี้ดีที่สุด หากทุกคนล้วนแต่คุกเข่าลงพร้อมกัน ในทันที ฉันเองก็รู้สึกว่ามันไม่สนุกเลย” ชุนเฉินลูบไปหูของตัวเอง “ฉันจะรอนายรับผิดชอบกับฉันนะ”

เป้าหมายที่แท้จริงของชุนเฉินคือเงินลู่ ส่วนคนอื่นนั้น ขอเพียงคุกเข่าลงและร้องขอความเมตตา เขาก็ยังยินดีให้โอกาส และหากเงินลู่โดนทอดทิ้งด้วยละก็ ความรู้สึกเช่นนี้คงสร้าง บาดแผลให้เงินลู่อย่างมากแน่นอน

“ในเมื่อพวกนายไม่รู้กาลเทศะ ฉันเอาแบบนี้แล้วกัน พวกนายเป็นสามสหายใช่ไหม พวกนายบุกพร้อมกันสามคน เลยสิ” ชุนเฉินกอดคอเจาฉิงรุ่มพร้อมพูด “เราสองคนลงมือ พร้อมกัน แล้วมาดูว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะ”

“แล้วแต่...” เงินลู่พูดอย่างไม่สนใจ

“ฮ่าๆ คุณชายชุน ขอบคุณนะ ฉันได้ติดตามอยู่กับนาย จากนั้นเราสองคนก็เอาชนะเงินลู่เจ้าคนลงโลกนี้ซะ เรื่องนี้

จะกลายเป็นเรื่องตลกที่เราเอาไปพูดไม่ได้ในอนาคต” พอ เจาจึงρύมีโอกาศก็กล่าวชื่นชมชุมชนเงินทันทึ

เจ้งบ้านเจียวชวนหมดคำจะพูดแล้ว คนผู้นี้คงตาบอด ไปแล้วจริง ๆ ที่ไม่รู้จักเอาใจคนที่แข็งแรงกว่า พูดจาเยินยอ คนที่เคยโดนฉนลู่สั่งสอนอย่างไรร่างอาย คนที่ไม่รู้บางที่คงนึก ว่าเขาไม่ใช่แค่คนที่ไม่มีจุดยืน

“น้องรอง ในเมื่อเป็นการประลอง และตอนนี้พวก ชายหนุ่มก็ลัวนอยู่ด้วย ครั้งนี้ให้พวกเขาชุดถ้ำวิเศษที่มี ศิลาวิญญานค่อนข้างเยอะดีไหม” เจาเจียวหยางยิ้มพลาง พูดเสนอ

“ผมไม่มีข้อโต้แย้งใด ขอเพียงยุติธรรม ผมเชื่อว่า พวกเขาสามคนก็คงไม่ว่าอะไรเหมือนกัน” เจาโฮ่ยวเทียนยังอยู่ ยิงไม่ชอบหน้าพี่ชายคนนี้ ถึงขนาดว่าครั้นที่จะมองหน้าอีกฝ่าย แล้ว

“เพราะความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ถึงยอมให้พวกนาย พักอาศัยอยู่ในบ้านหลังเก่ามาตลอด” เจาเจียวหยางสังเกตเห็น สายตาของเจาโฮ่ยวเทียน จึงไม่เกรงใจแล้วเช่นกัน “วันนี้ถ้า

พวกนายแพ้ว ต่อไปจะไม่สามารถกลับมาที่นี่ได้อีก และห้ามเรียกตัวเองว่าเป็นคนตระกูลเฉา”

“เหอะๆ เรื่องนี้ตกลงกันตั้งแต่เมื่อครู่แล้วนี่ ไยยังต้องพูดซ้ำอีก” เฉาเฟยเอ๋อर्मองไปยังเฉาฉิงรุ่ยอย่างเย็นชา “ให้ดี พวกนายก็อย่าลืมแล้วกัน”

ยังไม่รอให้เฉาฉิงรุ่ยได้พูดตอบ เฉาเซียวหยางก็เอ่ยแทรกขึ้นมาก่อน “ย่อมต้องเป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามเสียมีคุณชายซุนอยู่ด้วย พวกเราต้องเป็นฝ่ายเอาชนะได้แน่ พวกนายจะโอหังไปทำไม”

ฉินลุ้ย้มพลางพูด “แบบนี้ดีที่สุดแล้ว สามารถจัดการได้ในทีเดียวนะ ทุกคนจะได้ไม่เก็บไปใส่ใจ แต่ว่าเรื่องแบบนี้ต้องระมัดระวังอย่างมาก พวกนายทั้งสองฝ่ายต้องสาบานต่อหน้าผู้อาวุโสทั้งสามท่าน แบบนี้คงไม่มีปัญหาอะไรไหม เมื่อถึงตอนนั้นจะได้ไม่มีคนหาข้ออ้างอย่างอื่นมาแก้”

“ได้ ในเมื่อเป็นเช่นนั้น เราสองพี่น้องมาละนะ”

เรื่องนี้เกี่ยวพันไปถึงสองตระกูล นับเป็นเรื่องใหญ่หลวงที่สำคัญมาก การจะสาบานจึงยอมต้องให้เจ้าเชียวหยางกับเจ้าโหย่วเทียนเป็นคนเอ่ยคำสาบานด้วยตัวเอง

เจ้าเชียวหยางกับเจ้าโหย่วเทียนแปะมือกัน กล่าวคำสาบานต่อหน้าผู้อาวุโสสามท่านอย่างจริงจัง

“ครั้งนี้เพื่อให้สะดวกต่อการประลอง ไม่ต้องแยกถ้าพิเศษแล้ว พวกนายสองคนคงไม่รู้สึกรว่ามีปัญหาอะไรใช่ไหม เมื่อขุดในสถานที่เดียวกัน หากผู้ใดแพ้ก็จะได้ไม่มีข้ออ้าง” ผู้อาวุโสใหญ่พูดมาถึงตรงนี้ แล้วจึงหยุดชะงัก ก่อนที่จะมองไปยังเจ้าฉิงรุ่ยกับเจ้าเฟยเออร์

“ครับ แบบนี้สมเหตุสมผลมาก ไม่มีปัญหาเลย” คนทั้งสองพูดกับผู้อาวุโสใหญ่อย่างนอบน้อม

“ส่วนเรื่องกฎเกณฑ์นั้น ก็ไม่มีอะไรยุ่งยาก ในเมื่อฟ้ามีดแล้ว อีกสักพักก็จะถึงเวลานอนแล้ว เพียงครึ่งชั่วยามก็สามารถตัดสินใจได้แล้วว่าระหว่างนายสองคนใครเก่งกาจกว่ากัน เมื่อครบเวลาที่กำหนดแล้ว จะมาวัดกันด้วยมูลค่าของศิลาวิญญูณานเพื่อหาผู้ชนะ” แม้ว่าผู้อาวุโสสองไม่ได้พูดวิธีคำนวณมูลค่าอย่าง

ชัดเจน แต่ที่เกาะหลังซี โดยเฉพาะตระกูลที่มีถ้าพิเศษเช่นนี้
ทุกคนล้วนรู้ว่าต้องคำนวณอย่างไร จึงไม่จำเป็นต้องเน้นย้ำ
เป็นพิเศษ “พวกนายพาเพื่อนของพวกนายเข้าไปพร้อมกัน
คุณชายซุน ถ้าพวกนายยินดี ก็สามารถพาเข้าไปเพิ่มได้อีก
คนหนึ่ง”

“เหอะๆ ถ้ามีคนจำนวนเท่ากัน พวกเราก็คงอดแสดง
ฝีมือนะสิ” ซุนเงินเบะปากพูด

สามคนนี้ เขาไม่เห็นใครอยู่ในสายตาสักคน!

ส่วนฉินลู่ เขาแค่รู้สึกว่ายอีกฝ่ายโชคดี หน้าซำยังเป็น
เพราะได้ค้อนจากตระกูลตงฟัง จึงสามารถตามหาพลังวิญญาณ
พบ ตงฟังปู้ว์เองต่างหากที่คิดมากจึงโดนหลอก

คนที่มาจากนอกเกาะจะมีวิธีพิเศษในการตามหา
ศิลาวิญญาณได้อย่างไร ครั้นนี้ดูเหมือนว่าฉินลู่ไม่ได้พกค้อน
มาด้วย แล้วจะอาศัยสิ่งใดเอาชนะพวกเขาสองคนได้เล่า

ก่อนที่จะทั้งห้าคนจะเข้าไป ผู้อาวุโสสามท่านก็เข้ามา
ตรวจสอบทุกคนก่อนรอบหนึ่ง “ดี ไม่มีปัญหาเลย ทั้งสองฝ่าย
สามารถวางใจได้”

พวกเขาแน่ใจว่าห้าคนนี้ไม่ได้นำศิลาวิญญูณติดตัว
เข้าไปด้วย และไม่ได้พกเครื่องมือในการโก่งด้วยเช่นกัน

ในกระบวนการนี้ มีเพียงเจาฉิงรู่ยที่ฉาบวาบความ
เจ้าเล่ห์ผ่านทางสายตาแวบหนึ่ง บนตัวเขามีหยกแขวนชิ้นหนึ่ง
สามารถช่วยเสริมการค้นหาศิลาวิญญูณ และนี่ก็เป็นหนึ่งใน
เหตุผลที่ทำให้ตระกูลของเขามีข้อได้เปรียบ

ในขณะที่ตรวจสอบพบหยกแขวนชิ้นนั้นของเจาฉิงรู่ย
เนื่องจากเจาฉิงรู่ยยังไม่ได้เรียกใช้พลังเงินซี ภายใต้อา
สถาการณ์เช่นนี้ หยกแขวนชิ้นนี้ก็ไม่ต่างอะไรจากหยกแขวน
ทั่วไป ย่อมมองไม่เห็นปัญหาใด!

ยิ่งไปกว่านั้น หลังจากซุนเจินพูดมาเช่นนั้น ผู้อาวุโส
สามท่านนี้ก็แทบไม่มีท่าทีที่ดีต่อพวกเจาเฟยเออร์แล้ว พวกเขา
อยากให้ฝ่งเจาฉิงรู่ยเป็นผู้ชนะ ถึงแม้ว่าเจาฉิงรู่ยจะพก
เครื่องมือในการโก่งที่ชัดเจน แต่หากพวกเจาเฟยเออร์
ไม่รู้ไม่เห็น พวกเขาก็ขี้เกียจจะพูดเหมือนกัน

เจาฉิงรู่ยรู้แก่ใจดี “แม้แต่พระเจ้าก็ยังช่วยฉันแล้ว” เดิมที
เขาแทบจะต้องพ่ายแพ้แล้ว คนที่บ้านล้วนแต่โอนเอนไปทาง

เฉาเฟยเอ๋อร์ แต่ขุนเงินกลับโผล่มาที่ตระกูลเฉาอย่างกะทันหัน
แถมยังช่วยเขาผู้ที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องอะไรด้วย
อย่างนี้ หากไม่เรียกว่าพระเจ้าช่วยแล้วจะให้เรียกว่าอะไร

เทียนสื่อ ดีลี่ เหรินเหอ¹ ล้วนแต่เป็นใจเขาแล้ว พวก
เฉาเฟยเอ๋อร์กับฉินลู๋จะยังอาศัยสิ่งใดเอาชนะพวกเขาได้อีก

“ไปเถอะ คราวนี้พวกเราต้องเอาชนะได้แน่” เฉาเฟยเอ๋อร์
เดินนำพาฉินลู๋กับเจิ้งบ้านเฉียวชวนเข้าไปในถ้ำวิเศษก่อน

¹ “องค์ประกอบ 3 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ” ของจิ้นโบราณ คือ เทียนสื่อ (天时)
ดีลี่ (地利) เหรินเหอ (人和) ซึ่งเทียนสื่อ หมายถึงจังหวะเวลาและโอกาส
ดีลี่ หมายถึงทำเลชัยภูมิที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และ เหรินเหอ คือปัจจัยเรื่อง
พลังสมัครสมานของคนในการขับเคลื่อน

บทที่ 1170 การเริ่มต้นที่ราบรื่น

“โธ่เอ๊ย เวลาแบบนี้แล้ว ยังไม่เลิกพูดไม้อีก” เจาจึงรู่ยกับ
ซุนเงินก็ตามเข้ามอย่างรวดเร็ว

คนด้านนอกเดินวนรอบก้อนหินที่มีความพิเศษจำนวน
หนึ่ง เพื่อให้บริเวณใกล้ๆ มีแสงสว่างคล้ายยามกลางวัน

ส่วนภายในถ้ำวิเศษ เมื่อได้รับการตอบสนอง ก็นึกไม่ถึง
ว่าพวกก้อนหินต่างเปล่งแสงเช่นกัน การค้นหาศิลาวิญญูณ
ครั้งนี้ อย่างน้อยก็ไม่จำเป็นต้องพกไฟหรือของวิเศษที่สามารถ
ใช้ส่องแสงได้เข้ามา!

ถ้ำวิเศษของตระกูลเจาค่อนข้างแตกต่างจากถ้ำวิเศษ
ของตระกูลอื่น

แน่นอนว่าเมื่อมาถึงระดับขั้นนี้แล้ว สามารถใช้
เปลวเพลิงวิเศษได้ ทว่าอย่างไรเสียก็ต้องสูญเสียพลัง หาก
ไม่จำเป็นจริงๆ ก็ไม่มีใครอยากใช้พลัง

ไม่นาน เจาเฟยเอ๋อร์กับเจิ้งบ้านเฉียวชวนก็เริ่มต้นค้นหา
ศิลาวิญญาน “ฉินลู่ ทุกคนเริ่มการค้นหาร่วมกันเถอะ”

“อ้อ ฉันทลองดูก่อนนะ” ฉินลู่กลับเดินไปเดินมา ดูคล้าย
ว่ากำลังเดินเล่น แต่ความจริงคือคอยสังเกตถ้าพิเศษแห่งนี้อยู่

เจาเฟยเอ๋อร์จำได้ว่าฉินลู่สามารถตามหาศิลาวิญญาน
ได้แม้อยู่ในถ้ำร้าง บางทีอาจมีวิธีพิเศษบางอย่าง จึงไม่ถามมาก
แล้ว

ในใจคนทั้งสองต่างเข้าใจดี อันที่จริงเมื่อมีฉินลู่ พวกเขา
ก็ไม่มีทางเป็นฝ่ายพ่ายแพ้แน่นอน แต่หากไม่ทำอะไรเลย ก็จ
ารู้สึกไม่ค่อยดีนัก อย่างไรก็ตามนี่ก็เป็นการแข่งขันเป็นทีม

ยิ่งไปกว่านั้น ช่วงนี้บ้านของเจาจิ้งรู่มีฝีมือในการ
ตามหาศิลาวิญญานที่รู้ตหน้าไปมาก และซุนเจินยังเป็นคุณชาย
จากตระกูลใหญ่เสียด้วย จึงไม่อาจดูถูกความสามารถของ
พวกเขาได้ เจาเฟยเอ๋อร์ไม่ต้องการให้เกิดเรื่องไม่คาดฝันอันใด
ขึ้นอีกแล้ว

“ที่แท้เป็นแบบนี้เอง” ฉินลู่ทำท่าครุ่นคิด!

ก่อนหน้านี้ ฉันเองก็คิดไม่ตก เพียงแค่ถ้าวิเศษสองถ้าเท่านั้น จะเพียงพอสำหรับให้ตระกูลเฉาซุนนานหลายปีได้อย่างไร แต่เมื่อลองเรียกใช้พลังวิญญาณพร้อมกับใช้ไข่มุกวิเศษเพื่อการตอบสนอง ก็สัมผัสได้ว่าด้านใต้พื้นดินมีศิลาวิญญาณขนาดใหญ่ที่มีความเข้มข้นสูงอยู่ก้อนหนึ่ง ซึ่งเป็นศิลาวิญญาณที่กำลังส่งพลังวิญญาณขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง แต่การถ่ายทอดเช่นนี้กลับไม่ชัดเจนมากนัก คนทั่วไปย่อมสังเกตไม่เห็นแน่นอน เป็นไปได้สูงว่าระยะนี้การถ่ายทอดพลังวิญญาณยังเกิดการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยแล้วด้วย แต่กลับเพียงพอแล้วที่จะสร้างผลกระทบอันยิ่งใหญ่ เฉาเซียวหยางสามารถก้าวไปเหมาะสมกับกาล² จึงยังสามารถค้นหาศิลาวิญญาณพบได้อย่างง่ายดายเช่นเดิม

ส่วนสองพ่อลูกเฉาโฮ่วเทียนกลับเป็นคนซื่อตรง ไม่รู้จักการปรับใช้ ทำตามวิธีการเดิม ถึงทำให้ต้องมาตกอยู่ในสถานการณ์เฉกเช่นปัจจุบันนี้

² หมายความว่า ต้องค้นคว้าหากฎเกณฑ์การพัฒนาจากสภาพความเป็นจริงอย่างเปิดใจกว้าง อย่าตีกรอบใด ๆ และต้องเหมาะสมกับกาล จึงจะเลือกใช้กฎเกณฑ์ได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง

“ฉินลู่ นายเล็กเสแสร้งเถอะ ทุกคนล้วนอยู่ด้านข้าง นายพุตโม่มาไม่กี่คำก็คิดว่าตัวเองจะลอยขึ้นสวรรค์ได้หรือไง” ชุนเงินเห็นฉินลู่เดินเล่นไปอย่างไร้จุดหมาย จึงยังรู้สึกว่ฉินลู่ไม่มีฝีมือด้านนี้ ไม่เช่นนั้นคงไม่ทำตัวเช่นนี้แน่ หากเขากับ เจาฉิงรู่ยงัดกับฉินลู่เพราะเรื่องนี้ ก็จะเป็นการให้โอกาส เจาเพยเอ๋อร์กับเจิ้งป้านเฉียวชวนได้ไปค้นหาศิลาวิญญาน ฉินลู่คนนี้คิดจริงหรือว่าเขาโง่ นี่ก็ไม่ถึงว่าจะใช้ชีวิตเช่นนี้

“คุณชายชุน ฉินรู่จักพลังของนาย ดังนั้นเรื่องครั้งนี้ ถ้าเอาชนะได้ก็นับว่านายมีฝีมือขั้นเหนือ” ฉินลู่มองชุนเงินด้วย สีหน้านี้กส่นุก

“นายพุตเหลวไหลอะไร ถ้าชนะก็ต้องนับเป็นของคุณชายชุนนะสิ แต่ถ้าแพ้ก็นับเป็นของฉัน” เจาฉิงรู่ยสำเหนียกตัวเองว่าเป็นสนับรับใช้

“พุตอะไรของนายนะ” ชุนเงินขมวดคิ้ว “พวกเราจะแพ้ไ้ยังไร รอให้ชนะแล้วมาอวดด้วยกัน แต่ถ้าแพ้ก็รับผิดชอบร่วมกัน”

“เอ่อ เยี่ยม” จีนลู่เริ่มนับถือแล้ว คำพูดในโลกธรรมตา
เช่นนี้ ไม่คล้ายว่าซุนเจินจะเคยได้ยินใครพูดมา แต่นึกไม่ถึงว่า
ก็พูดเป็นเช่นนั้น

“ฮ่าๆ ต่อให้พวกนายสามคนมีคนเยอะกว่า แต่ก็ต้อง
พ่ายแพ้เป็นแน่แท้ ไม่มีทางเอาชนะได้แน่นอน ฉันพูดผิดไปเอง
แหละ สมควรโดนตี” เจาจึงรู่ยรีบตบหน้าตัวเองหนึ่งที

“พวกนายจะเรียกมาช่วยอีกสักคนสองคนก็ได้ล่ะ ฉัน
ไม่ว่า” เจิ้งบ้านเฉียวชวนเอามือสองข้างทำสะเอว ท่าทางพร้อม
สู้กับสองคนนี้แล้ว!

เจาเฟยเอ๋อรับหัวไหล่ของเจิ้งบ้านเฉียวชวน “ช่างเถอะ
เรามาแข่งกันขุดหาศิลาวิญญานกับพวกเขา ไม่ใช่มาแข่ง
ตีฝีปากกับพวกเขาละ”

“มีประโยชน์อะไรไม่ทราบ เอาก็เอาสิ ยังไงก็มีบางคน
ที่จิตใจอยากค้นหาที่ตายอยู่แล้วนี่ มีเพิ่มอีกคนก็ไม่จำเป็น
มากเกินไป ขาดไปคนหนึ่งก็ไม่จำเป็นว่าน้อยเกินไปเช่นกัน
คนพรรคนี้น่ะเรียกง่าย ๆ ก็คือสวะไง ในเมื่อเป็นเช่นนั้น ฉันยอม

ต้องทำให้เขาพึงพอใจอยู่แล้ว” ชุนเงินจงบใจผิวปากต่อหน้าพวกฉินลู่

“ฉินลู่ เจาเฟยเออร์ คนเขากลัวแพ้นะ ถึงได้ตั้งใจต่อบทสนทนากับพวกนาย” เจิ้งบ้านเฉียวชวนได้ฟังคำพูดนี้ ก็ไม่พอใจขึ้นมาโดยพลัน เมื่อถึงตอนนั้นทุกคนพูดคุยกันจนครบเวลาหนึ่งชั่วยาม และต่างก็ค้นหาศิลาวิญญานไม่พบ เช่นนั้นจะไม่มีใครแพ้ นี่มันเป็นวิธีที่ฝ่ายตนจะไม่มีทางพ่ายแพ้อย่างแน่นอน

“พวกนายจะได้ใจไปทำไม ไม่นานฉันก็...” เจาฉิงรู่ยกำลังจะพูดต่อ แต่จู่ๆ ก็ถูกชุนเงินดึงไว้ก่อน “เจาฉิงรู่ นายจะโมโหไปทำไม เรารีบไปค้นหาศิลาวิญญานกันเถอะ จะได้หัวเราะเยาะพวกเขาเร็วๆ”

“คุณชายชุน ยังคงเป็นนายที่เก่งกาจ ฮ่าๆ นับถือเลย” จู่ๆ เจาฉิงรู่พลันระเบิดหัวเราะ!

“แบบนี้ก็นับถือด้วยเหอ” ชุนเงินกลอกตามองฟ้าขอเพียงเป็นมนุษย์ ล้วนชอบฟังคำพูดที่ดี แต่การพูดอวยอย่าง

ไม่สมเหตุสมผลแบบนี้ ใครจะไปรู้สึกดีเล่า ไว้รอให้เรื่องวันนี้
สิ้นสุดลงแล้ว ก็อยู่ให้ห่างจากคนพรรคนี้ไว้หน่อยดีกว่า

“คุณชายซุน ฉันทับถือนายจริง ๆ นะ แค่นี้มือไปอย่างไม่
คิดอะไรก็ทำให้ฉันค้นพบว่าตรงนี้มีศิลาวิญญานแล้ว” เจาจึงรู้
ใช้หยกแขวน จึงรู้สึกถึงตำแหน่งของศิลาวิญญาน แล้วยังมี
ปฏิกิริยาที่รุนแรงมากเสียด้วย จึงรีบไปชุดศิลาวิญญานทันที

หัตถ์เมฆาตระกูลเจา

เจาจึงรู้เรียกใช้พลังวิญญาน แล้วโจมตีไปยังตำแหน่ง
นั้น กำแพงหินนี้แข็งแกร่งมาก แต่เมื่อใช้ศิลาวิญญานชั้นพลัง
จินตान ย่อมคล้ายกับการหันเต้าหู้ มันแตกกระจุยกระจาย
ในทันที

“จั้นเหรอ ฮ่า ๆ ช่วยไม่ได้ ฉันทยังพอมือมีฝีมือในด้านการ
ค้นหาศิลาวิญญานอยู่บ้าง นี่ก็ยังไม่นานเลยนะ ถ้าไม่ใช่เพราะ
ต้องหนีบนั่นฉันรู้ ฉันทก็รู้ว่า...” ซุนจินถอนหายใจเสียงยาว
“ฉันคนนี้มีพลังและมีความสามารถ ต่อให้ยากถ่อมตัวก็ทำ
ไม่ได้เลย”

ซุนเฉินรู้ว่าเฉาฉิงรุ่ยจงใจพูดเพื่อเอาใจตน แต่หากสามารถอวดพลังต่อหน้าฉินลุ่ได้ เขาก็ไม่คิดมากขนาดนั้นแล้ว

“คิดไม่ถึงว่าเฉาฉิงรุ่ยจะมีฝีมืออยู่บ้างจริงๆ” เฉาเพยเอ๋อร์มองด้วยสีหน้าอึ้งๆ ไม่ทันไรก็สามารถค้นพบศิลาวิญญูณได้เสียแล้ว ไม่แปลกที่ก่อนหน้านี้เขากับบิดาจะเป็นฝ่ายแพ้

“อย่าไปสนใจพวกเขาเลย พวกเขาแค่โชคดียเท่านั้น เมื่อครู่แค่โชคช่วยแหละ พอหมดโชคแล้ว ตอนนี้อย่างหากถึงเป็นการเริ่มต้นที่แท้จริง อีกไม่นานเราก็จะสามารถค้นพบศิลาวิญญูณเช่นกัน” เจิ้งบ้านเฉียวชวนคิดว่ามีตำแหน่งที่ให้พวกเขาค้นพบได้แล้ว ในที่แห่งนี้ยากมากที่จะมีศิลาวิญญูณที่ไม่เลวอยู่อีก ไม่สู้เปลี่ยนตำแหน่งการค้นหาวางที่ดีเสียกว่า!

ดูท่าว่าฝีมือการค้นหาศิลาวิญญูณของเฉาฉิงรุ่ยคนนี้คงแข็งแกร่งกว่าพวกเขา จึงคิดว่าไม่เหมาะที่จะติดตามไปพร้อมกับอีกฝ่าย

ส่วนฉินลู่ ตอนนี้เจิ้งป้านเจียวชวนยังไม่คิดอะไรมาก
ฉินลู่คนนี้เป็นคนที่มักจะสร้างปาฏิหาริย์ได้เสมอ ไม่แน่ว่าคงไม่
พ่ายแพ้ให้กับเจาฉิงรู่ยหรือ!

“คุณชายซุน พวกเราหาเจอแล้วจริง ๆ ศิลาวิญญูณ
ก่อนหน้านี้ไม่เล็ก แถมยังมีพลังวิญญูณเยอะด้วย น่าจะมีประมาณ
40 ขึ้นไป สมกับเป็นวิธีขุดศิลาวิญญูณของตระกูลซุน ถึงได้
เก่งกาจกว่าของตระกูลเจา” เมื่อขุดศิลาวิญญูณมาได้ เจาฉิงรู่ย
ก็รีบถือศิลาวิญญูณขนาดเท่าฝ่ามือไว้และเรียกใช้พลังวิญญูณ
เพื่อตอบสนอง คนทั้งสองหันไปมองพวกฉินลู่ด้วยจิตใต้สำนึก
สามคนนี้ไม่พูดจาแล้ว ซึ่งหมายความว่าอีกฝ่ายคงหมดความ
มั่นใจแล้วแน่นอน

ไม่นานก็ผ่านไปครึ่งชั่วโมงแล้ว เจาฉิงรู่ยกับซุนเฉิน
ไม่ได้โชคติดขนาดนั้นอีกแล้ว ค้นหาพบแค่สี่ก้อนเท่านั้น! แต่จะ
ว่าไป แค่นี้ก็นับว่าเก่งมากแล้ว แม้ว่าเจาฉิงรู่ยมีหยกแขวนใน
การโก่ง แต่การโก่งด้วยหยกแขวนของเขาจะไปมีประสิทธิภาพ
เท่ากับการใช้พลังวิญญูณของฉินลู่กับไข่มุกพิเศษได้อย่างไร
ภายในสามก้อนนั้นที่มีความเข้มข้นสูงล้วนแต่เป็นเจาฉิงรู่ยที่
ค้นพบ ส่วนของซุนเฉินเองก็ไม่ด้อยเลย เขาอาศัยตัวเองก็

สามารถค้นพบได้ก่อนหน้านี้ หากแต่ว่าทุกครั้งเขาก็จะจ้องใจร้อง
ตะโกนเสียงดัง เพื่อพูดว่าชุนเงินนั้นเก่งกาจมากเพียงใด

ดบอชาน

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 20

天才校医

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《天才校医》 Vol.20

Author: 召北 Zhao Bei

Copyright © by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) &

Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งตัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

召北 Zhao Bei

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 20 / 召北 Zhao Bei : เขียน; บุชบาเหมันต์ : แปล จาก 天才校医.— กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 530 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุชบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-8145-0